

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

ZA LETOŠNJO CVETNO NEDELJO smo v našem verskem središču letos prvič delali ljubljanske butarice (*na fotografiji desno*). Na cvetno soboto popoldne je bilo prav živo v prijetnem razpoloženju. Zbralo se nas je lepo število, mladih in tudi starejših. Preizkušali smo naše umetniške sposobnosti. Predvsem mlajši so ovijali trakove in zelenje in zopet odvijali, ker ni bilo dovolj lepo in vsak je želel narediti najlepšo butaro. Bolj spretni so naredili dve - vsi pa smo bili zadovoljni in ponosni nad svojo umetniško spretnostjo. Ob koncu dela so izrazili željo, da bi drugo leto pričeli že dopoldne od 9. do 5. ure popoldne. In naj bi bilo tudi ocenjevanje butaric...upam, da nam bo uspelo, če bomo zdravi, bomo z nekaj prakse naredili še lepše. Star latinski pregovor pravi: "Vaja dela mojstra!"

Na cvetno nedeljo je bil ob lepem sončnem dnevu pred mašo blagoslov oljčnih vej, nato je bila slovesna procesija v cerkev. Med mašo je bil dramatisiran Pasijon. Množico so predstavljali naši birmanci in so s ponosom kričali: "Križaj ga!". Pasijon je bil v angleščini, ker tretja generacija ne razume slovensko.

Na veliki ponedeljek smo bili povabljeni v katedralo h krizmeni maši. Našo skupnost sta zastopala Chantel Zupančič in Andrew Rushton. V darovanjski procesiji sta vodila par, ki je prinašal krizmena olja, nadškof je obema dal roko in ju nagovoril. Letos je bila krizmena maša veliko bolj obiskana kot prejšnja leta!

Poletno toplo vreme je tudi za letošnjo veliko noč vplivalo na obisk slovenske cerkve. Tako je za veliko tridnevje prišlo lepo število rojakov k obredom. Na veliki četrtek je bila še po maši molitev za duhovniške poklice, na velik petek po obredih je bil odprt božji grob in peti rožni venec. Le na veliko soboto je zvečer bilo negotovo vreme in ni bilo vstajenjske procesije.

Razpoloženja kljub temu ni motilo.

Na veliko noč je bila ob čudovitem sončnem vremenu naša cerkev polna, razveseljivo je bilo videti mlade družine in otroke, ki jih vsako leto privabijo pirhi in pa po maši lov na pirhe. Po obhajilu so že kar nemirni in komaj čakajo, da bodo lahko zdirjali iz cerkve in kdo jih bo več našel. Lepo jih je videti, kako žarijo od veselja in koliko pirhov so našli. Bog daj, da bi se tak obisk vse večkrat ponovil tudi med letom, in da bi jim starši ovrednotili slovensko kulturo in tudi verske običaje, ki so tesno povezani z našo vero in nam pomagajo pri doživljanju velikonočnih skrivnosti.

Andrew - tretji z leve in Chantel - četrta z leve, v katedrali pri krizmeni maši. Andrew je bil zelo vesel in ponosen v slovenski narodni noši.

Pred cerkvijo Svete Družine ob blagoslovu butaric in oljčnih vejic na cvetno nedeljo.

Sedaj, ko smo že na pragu Marijinega meseca maja, bomo kot doslej tudi letos **na prvo nedeljo v mesecu maju bomo šli na marijansko procesijo, to bo 2. maja.** Procesija bo na nogometnem igrišču krščanskih bratov v mestu. Našo slovensko skupnost bodo zastopali naši mladi. Nadškof Wilson letos še posebej vabi etnične skupine in narodne noše. Upam, da se bo naša skupnost odzvala nadškofovemu vabilu. Pri procesiji bomo molili za mir v svetu in za duhovniške poklice.

Šmarnična pobožnost bo v naši cerkvi ob nedeljah in petkih dopoldne ob 10. uri z mašo, šmarničnim razmišljanjem in litanijam. Materinski dan pa bomo praznovali na drugo nedeljo v maju!

Mladinski koncert bo letos v Adelaidi, kakor je bilo objavljeno že v prejšnji številki Misli. Adelaidaska skupnost vabi na koncert. Imate še veliko časa za vaje. Več nas bo, lepše nam bo. Starši, opogumljajte svoje otroke in vnuke, da bodo radi sodelovali na koncertu. Z Vašim sodelovanjem ohranjamo slovensko kulturo in ohranjamo materin jezik. Blaženi Anton Martin Slomšek je zapisal: "Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne omike!" Če bomo znali navduševati mlade in jih podpreti, bodo radi sodelovali!

Poleg veselja in vseh skrbi nas je na praznik svetega Jožefa, zavetnika družin, delavcev in umirajočih, pretresla novica, da se je v popoldanskih urah od srčne kapi zadet **preselil v večnost DANILO DODIČ**. Danilo je bil rojen 14. februarja 1932 v Gradišču na Primorskem.

Staršema Karlu in Antoniji se je rodilo 11 otrok, Danilo je bil deseti. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju. Po vojni je odšel v Novo mesto, kjer se je izučil za trgovca. Stanoval je v frančiškanskem samostanu, ki so ga komunisti vzeli frančiškanom. Po končani vajeniški dobi se je zaposlil v trgovini, kjer je delal vse do leta 1953. Tedaj je pobegnil najprej v Trst k svojim sorodnikom in se tudi pri njih zaposlil kot trgovski pomočnik. Kmalu se je prijavil za begunstvo v Avstralijo in se je 2. januarja 1954 podal na pot z mnogimi slovenskimi fanti z ladjo Toscana. Dne 10. februarja so pristali v melbournškem pristanišču. Najprej se je zaposlil v tovarni avtomobilov Ford v Geelongu, po devetih mesecih se je odločil in odpotoval za Adelaido in se zaposlil v hotelu kot natakar. Leta 1958 je spoznal dekle Angelo Kajnih in se kasneje z njo poročil. Na poroko ju je pripravljala p. Bazilij pri frančiškanih v Lokleysu in je rekel: "Štajerska in Primorska sta si podali roke." Poročila sta se 30. decembra 1960 v cerkvi Srca Jezusovega v Hindmarshu, kjer so Slovenci imeli svete maše.

V zakonu so se jima rodili trije otroci; Sonja, Franc in David. Zadnjih 11 let je bil Danilo v pokoju zaradi križa. Vendar ni nikoli miroval. Rad je pomagal sinu Davidu in zetu Aleksu, ki imata trgovini s pohištvom. Danilo je bil izredno marljiv in požrtvovalen za družino in slovensko skupnost. Ko smo leta 1982 gradili slovensko cerkev v Adelaidi, je bil Danilo tudi v gradbenem odboru in je vsako soboto rad prihajal in pomagal na gradbišču. Nad trideset let je bil v cerkvenem pevskem zboru in nekaj let tudi v klubskem zboru. Dolga leta je skrbel za bar pri cerkvi in, če smo rabili pomoč, je rad priskočil, enako tudi v klubu, kjer je bil tudi član

Med sveto mašo je bil dramatiziran pasijon. Množico so predstavljali naši birmanci s katehistinjo Ančko Ahlin.

upravnega odbora. Ob njegovem slovesu se je pokazalo, da je bil priljubljen in smo ga vsi imeli radi. Tako se je na vigilijo pri rožnem vencu zbralo ljudi, da je bila polna cerkev. Na dan pogreba pa je bila cerkev premajhna. Pogrebna maša je bila posebej lepo oblikovana: Najprej so sinova, zet in prijatelj Danilo Kresevič prekrili krsto z belim prtom, na katerem je bil simbol križa in gorenjski nageljni (za to priložnost je prt naredila Marta Zrim). Ker je bil Danilo dolga leta član cerkvenega pevskega zboru in tudi klubskega zboru, so na krsto vnuki položili mašno knjižico, ki je bila Danilova spremljevalka skozi vsa leta in pevsko knjižico klubskega zboru. Njegov konjiček je bil vrt in zato je v košari prinesla vnukinja nekaj pridelkov iz vrta, kot ljubitelju vinske trte pa grozdje in vino in ker je vedno je rad eksperimentiral s sušenjem mesa in izdelavo salam, so prinesli še knjige iz kulinarike. Med mašo je družina (otroci) vzorno sodelovala z branjem svetopisemskih odlomkov, prošnje vernikov in darovanjsko precesijo, v katero je bila vključena cela družina. Gospod Orel je prebral njegov življenjepis, R. Poklar in S. Sintič pa sta prebrali sožaljna sporočila p. Cirila, p. Valerijana in p. Filipa. Vsi slovenski duhovniki smo bili vedno gostoljubno sprejeti v Danilovi družini.

Med mašo je pel cerkveni zbor, po maši pa tudi klubski zbor. Po maši smo Danila pospremili k večnemu počitku na Enfield pokopališče, kjer čaka z drugimi rojaki vstajenja.

Ženi Angeli in otrokom Sonji z družino, Francu z družino in Davidu izrekamo iskreno sožalje - Danilo pa naj počiva v miru Božjem. Njegova dobrota in delavnost nam bo ostala v hvaležnem spominu.

p. Janez

ZAHVALA

Dragi prijatelji in znanci!

V imenu moje družine se vam vsem, ki ste spremljali moža, očeta in dedka Danila na njegovi prerani zadnji poti, prisrčno zahvaljujem. Iskrena zahvala p. Janezu za poseben trud za lepo oblikovano mašo in njegove tolažilne spodbudne besede. Vsem, ki ste sodelovali pri sveti maši na kakršenkoli način iskrena hvala: g. Orlu za Danilov življenjepis, cerkvenemu in klubskemu pevskemu zboru in organistki Rebeki. Ženam, ki ste prinesle pecivo in pomagale pri pogrebščini, za cvetje, poslano družini na dom, tolažilne besede. Vsem, ki ste sočustvovali z nami, nam ustno ali pisno izrazili sožalje ter za darove za Heart Foundation. Hvala vsem, ki ste v tako velikem številu pospremili našega Danila. Vaša udeležba pri pogrebu je povedala, kaj Vam je Danilo pomenil.

Danilo je hitro odšel, brez slovesa in trpljenja. Naj mirno počiva. Mi pa bomo namesto solz zanj molili.

Žaljujoča žena Angela z družino

GRACIJAN PIRC se je rodil v Vojščici 18. decembra leta 1922, kot najstarejši od šestih otrok Mariji in Jožefu Pirc. Dva brata in sestra so že pokojni, brata Alojz in Vinko pa živita v Sloveniji. Leta 1951 je pobegnil iz Slovenije v Trst, kjer je živel v kampu. Tam sta se spoznala z ženo Heleno, od koder sta skupaj odpotovala z ladjo v Avstralijo. Najprej sta živela v Bonegilli, kjer sta se tudi poročila. Delala sta skoraj tri leta v sadovnjakih v Moorooku. Gracijan je tam spoznal, da ni prihodnosti v teh krajih za njegovo družino. Odločil se je, da se preselijo v Adelaido.

Gracijan je bil dober mož in oče sinu Franku in hčerki Helen. Bil je pokončen Slovenec, predvsem pa pravi vernik, ki se je rad udeleževal svete maše, posebno na prve petke v mesecu.

Velika tolažba je, da pokojni počiva in uživa zasluženi večni mir skupaj s patrom Bazilijem. Bila sta velika prijatelja, dobro sta se razumela. Gracijan je spoštoval Cerkev in duhovnike. Ni jim nikdar odrekel pomoči. Sigurna sem, da pokojni mož uživa večno plačilo pri Bogu v domovini, kamor smo vsi namenjeni.

Hvala vsem, ki ste mi stali ob strani in me tolažili ob izgubi moža. Hvala pevskemu zboru slovenskega kluba Adelaide za petje na grobu, slovenskemu klubu za postrežbo po pogrebu in vsem, ki ste pospremili Gracijana na zadnjo pot v cerkev in na pokopališče. Lep krščanski pozdrav!

Žena Helena, sin Frank z ženo Moiro, hčerko Louise Kate, sinom Matthew Johnom in hčerka Helen z možem Gavinom Dayem.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

LETOŠNJI POSTNI ČAS nam je nudil kar nekaj omembe vrednih doživetij. Veliko rojakov se je udeležilo predstave filma »The Passion of the Christ«, ki je bil predvajan in je še na programu v kinodvoranah. Kdor ga je videl, je lahko podoživil Kristusovo trpljenje. Časopisi so poročali, da ima film trajen vpliv na množice. In kot posledica so bile katoliške in krščanske cerkve v postu in posebej za velikonočne praznike znatneje bolj obiskane, kot sicer. Ljudje reagirajo na film precej različno. Nekateri pravijo, da je v njem preveč brutalnosti. Tem bi odgovoril, da so z Jezusom v resnici zelo kruto ravnali. Papež Janez Pavel II. se je o filmu izrazil rekoč: »Tako je v resnici bilo.« Nekateri so skušali proizvajalca filma Gibsona obtožiti kot nekoga, ki skuša spraviti krivdo Jezusovega trpljenja in obsodbe na judovski narod. Vendar je sodišče zavrnilo vse obtožbe kot neutemeljene.

Križev pot v naši cerkvi je bil kar dobro obiskan in sicer ob četrtkih in petkih pred mašo. Na razporedu je bil izjemoma križev pot na temo sv. krsta in sv. birme ali iz pesmarice Slavimo Gospoda. Milka

Stanič pa je pripravila Guardianijev križev pot za tiho nedeljo, pri katerem je sodelovala mladina z branjem deloma v angleškem in slovenskem jeziku.

Isto nedeljo je bil pri družinski maši med nami provincial avstralskih frančiškanov p. Stephen Bliss. Maša je bila v glavnem v angleščini, razen beril in Očenaša. Andrejka Andrejaš in Kristina Šuber sta v sodelovanju z ostalima učiteljicama in starši lepo pripravili mašni obred. Moram reči, da že dolgo ni bilo toliko mladine in otrok pri maši, kot to nedeljo. Prepeval je mladinski zbor, pa tudi otroci Slomškove šole so po obhajilu pred tabernakljem zapeli nekaj pesmi ob spremljavi Karmen. Igor Poch je takrat naredil veliko posnetkov raznih utrinkov te maše, ki bo tako vsem ostala v spominu, kot tudi druge tovrstne maše vsak mesec na četrto nedeljo. Vse vabimo, da pridete k tej maši in povabite s seboj tudi tiste, ki ne bodo brali tega obvestila. Nasvidenje torej v nedeljo, 23. maja v Merrylandsu.

Na cvetno soboto je kar precej otrok Slomškove šole, mladine in njihovih staršev prišlo v Merrylands, da so naredili butarice za naslednji dan. Hvaležni smo Judy Šajn, Sonji Fisher, Mariji Nemesh za pouk, kako se delajo butarice. Hvala tudi Albini Konrad iz Dapta, ki je napravila veliko število butaric in nam jih poklonila. Prodaja teh in drugih butaric je prinesla \$249, kar smo poklonili misijonu.

Otroci Slomškove šole so po obhajilu pred tabernakljem zapeli nekaj pesmi ob spremljavi organistinje Carmen.

Na cvetno soboto je kar precej otrok Slomškove šole, mladine in njihovih staršev prišlo v Merrylands, da so naredili butarice za naslednji dan.

Cvetna nedelja je zbrala veliko mladih in starejših k blagoslovu zelenja in butaric. Slovesnost je bila na dvorišču. Po vstopu v cerkev je sledila sv. maša z dramatisiranim branjem pasijona, kot tudi na veliki petek.

Krizmena maša na veliko sredo zvečer je bila tokrat prvič v novi katedrali sv. Patrika v Parramatti. Franc in Frančiška Mramor sta po maši prejela iz škofovih rok krstno in bolniško olje, p. Valerijan pa sveto krizmo.

Na veliki četrtek je bila lepo obiskana sv. maša zadnje večerje. Rojaki pa so v glavnem ostali v cerkvi tudi po maši ob molitvi za Cerkev in duhovnike.

Na veliki petek je bila lepa udeležba pri obredih ob 3.00 popoldne. Hvala vsem, ki ste darovali za vzdrževanje svetih krajev v Palestini. Obiski pri Božjem grobu bi morali biti številnejši.

Na veliko soboto je bil začetek obredov zunaj na

dvorišču z blagoslovom ognja. Po vходу v cerkev je bila hvalnica luči in slovesna maša velikonočne vigilijske. Prepeval je mešani zbor kot tudi ob 8.00 uri na velikonočno jutro. Vreme nam je bilo naklonjeno, da smo imeli procesijo po dvorišču in potem v cerkvi slovesno mašo.

Okoli praznikov sva s p. Filipom obiskala tudi Figtree, ki je imel kar tri službe Božje: na cvetno nedeljo, veliki petek in na samo veliko noč; Canberro na veliko noč, Newcastle in Queensland pa na belo nedeljo.

Bog povrni vsem, ki ste nam poslali velikonočne čestitke in darovali za vzdrževanje verskega in kulturnega središča, za misijone ter druge dobre namene. Hvala tudi vsem, ki prispevajo hrano in zelenjavo za kuhinjo ter cvetje za cerkev, kot tudi vsem, ki pomagajo pri pripravah službe Božje in pri njej aktivno sodelujejo.

KRSTI:

AMANDA CATHERINE VLAH, Rooty Hill, NSW. Mati Belinda Vlah. Botri so bili Tony & Sandra Vazzoler, Natalie Vlah. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 18. januarja 2004.

SINEAD MIKAYLA O'REILLY, Yagoona, NSW. Oče John Martin O'Reilly, mati Ana Maria roj. Bolko. Botra je bila Marieta McAuley. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 31. januarja 2004.

THOMAS JOHN O'REILLY, Yagoona, NSW. Oče John Martin O'Reilly, mati Ana Maria roj. Bolko. Botra je bila Marianne Murali. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 31. januarja 2004.

GEORGIA ANNE BAVČAR, Chipping Norton, NSW. Oče Bogdan Bavčar, mati Elaine roj. Skubla. Botra sta bila Frank Skubla in Judita Skubla-Bavčar. Cerkev sv. Rafaela, Merrylands, 14. marca 2004. Novorojenčkom, staršem, botrom iskrene čestitke k prejemu krsta.

Andrejka Andrejaš in Kristina Šuber sta v sodelovanju z ostalima učiteljicama in starši lepo pripravili mašni obred za mladinsko sveto mašo.

POKOJNI:

Dne, 18. marca 2004, je v Concord bolnišnici, NSW, umrl **ANTON (Toni) MUHA**. Rojen je bil 4.9.1928 v Veliki Bukovici pri Ilirski Bistrici kot sin Alojza in Jožefe roj. Primc. V Vatikanu se je poročil z Romano Pecman. V Avstralijo sta prišla leta 1958 na ladji »Coubryn«. Med potjo so doživeli brodolom. Potniki so se srečno rešili na čolne in so jih dve tovorni ladji odpeljali v Aden, od tam pa z drugo ladjo v Melbourne in od tam so jih poslali v Bonegillo. Toni se je zaposlil v betonskem podjetju. To delo je opravljal do svoje bolezni do pred dvema letoma. Bil je šest mesecev na dializi v Concord bolnišnici. Nastalim komplikacijam je podlegel. Družina živi v Croydon Parku. Toni je bil veselega značaja in se je rad poveselel s svojimi prijatelji na prireditvah na slovenskem društvu, rad pa je prihajal tudi k slovenski maši, kadar ga je kdo pripeljal. Poleg žene Romane zapušča sina Borisa, ki je poročen s Suzano roj. Omerz, hčerko Nives, poročeno z Leom Grljem in Jenny, poročeno z Jožetom Vičičem ter pet vnukov, doma pa še dva brata Mirka in Pepija

ter sestri Rozaliko in Danico. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, 23. marca. Pokopan pa je bil na novem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V četrtek, 15. aprila 2004, je v bolnišnici Fairfield umrla **MARIJA ČELIGOJ**. Rojena je bila 15.12.1903 v Gradcu pri Pivki, kot hčerka Jakoba Čeligoj in Amalije roj. Cucek. V Avstralijo je prišla v marcu leta 1966 k hčerki Marti Tomšič, ki je poročena s Stankom. Marija je bila bolehnna zadnji dve leti, ko jo je zadela kap. Zadnjih sedem let je preživela v hrvaškem starostnem domu kardinala Stepinjca v St. John's Parku, NSW. Poleg hčerke Marte pokojnica zapušča vnukinjo Ireno, ki je poročena z Andrew Robinson in pravnukinjo Nino (9 let) ter vnuka Marka, ki je poročen z Amando Lehman in pravnuka Daniela. Pogrebna maša je bila v sredo, 21. aprila 2004, v slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je bila na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

p. Valerijan

Igralska družina Merrylands

V preteklem mesecu smo obiskali rojake v Kraljičini deželi. Kakor polž hišico smo naložili kulise in drugo odersko opremo in se napotili na dolgo pot z avtobusom na obisk k rojakom, kjer doslej še nismo bili. Dolga je pot iz Sydneya do Brisbana, vendar smo bili prav dobre volje, saj smo vedeli, da nas z veseljem pričakujejo prijetni ljudje in prav smo imeli. Na hribčku v Cornubiji so nam pripravili prijazen sprejem. Najprej nas je čakal zajtrk, nakar smo pripravili dvorano za predstavo. Tudi vreme je bilo prijazno in po kosilu je pater Filip, ki je važen član naše igralske družine, bral mašo kar na prostem pri kapelici ob vznožju hriba. Po maši smo imeli predstavo in videti je bilo, da so bili vsi navzoči s predstavo prav zadovoljni, vsaj slišati je bilo dosti smeha. Tisti, ki pa niso prišli no tisti pa tako in tako ne vedo, kaj so zgrešili.

Drugi dan smo se na poti domov ustavili v slovenskem balinarskem klubu "Lipa" na Zlati obali, kjer je p. Filip maševal, kakor se na nedeljo spodobi, potem pa smo imeli BBQ kosilo. Videti je, da imajo Slovenci v Queenslandu rajši mašo, kot pa veseloigre,

saj jih je več prišlo k maši in na BBQ na Zlato obalo, kot pa na predstavo v Cornubijo. No, mi smo bili na obeh in prav dobro smo se imeli. Najlepša hvala upravama obeh klubov za zelo lep sprejem in prijazno postrežbo. Upamo, da vam bomo lahko kdaj povrnili, ko pridete na obisk v Sydney!

Martha Magajna

Pred klubom v Cornubiji s predsednico Marico Podobnik in tajnico Mileno Langeršek.

Novi knjigi

RESISTANCE, IMPRISONMENT AND FORCED LABOR A SLOVENE STUDENT IN WORLD WAR II.

avtor Metod M. Milač

**Slovenska izdaja: Kdo solze naše posuši,
KD Mohorjan, Prevalje in MD, Celje 2003**

Avtor pravi: »Bralcu poskušam odpreti rahlo drugačen pogled na vojno in sicer s stališča mladeniča, ki se je, največkrat brez svojega odločanja, znašel v vrtincu dogodkov. Moji generaciji, ki je v tem času odraščala, bila neizkušena praktično v vseh fazah življenja in človeških odnosov in, ki je komaj kaj razumela o svetovnih ideologijah, je vojna veliko prehitro in veliko prekmalu prinesla kruta življenjska spoznanja. Pri zapisovanju me je vodila želja, da angleško govoreči svet vseh narodnosti in prepričanj, vsaj v skromni obliki, na primeru enega samega osebnega zapisa, seznanim z usodo malega naroda med drugo svetovno vojno in po njej.«

Pripombe:

Spremna beseda dr. Janeza Rotarja: Preveč za eno življenje, preveč za katerikoli narod.

Dr. Dimitrij Rupel: »Milačeva knjiga pripoveduje zgodbo razočaranj in grenkobe. Številni sodobni in večina tujih bralcev jo bodo dojemali kot pričevanje o oddaljenih in neprijetnih dogodkih. Za resne preučevalce pa knjiga predstavlja izjemno poučno in zanimivo branje.«

Dr. Peter Vodopivec: »V Milačevem pisanju ni sovraštva, ne jeze, njegova vojna zgodba pa prepričljivo razkriva, kako malo možnosti je imel na Slovenskem med drugo svetovno vojno posameznik, ki se je odločil, da se ne bo priključil ne levi, ne desni.«

Iz avtorjevega uvoda in iz pripomb nekaterih znanih osebnosti vidimo, da je knjiga zanimiva ter z zgodovinskimi dogodki dokumentirana. Ker je pisana v slovenščini in angleščini, jo lahko bere tudi druga generacija.

Lidija Čušin, Geelong VIC

POTOVANJE SKOZI ČAS - POVEST O LEDENEM MOŽU OETZIJU

avtorja Jožica Gerden in Petr Jandacek

V februarju 2004 je pri založbi Jutro v Ljubljani izšla knjiga: Potovanje skozi čas.

V uvodu piše Jožica:

«Ob odkritju 5300 let starega, zmrznjenega in izsušenega Tiroльца Ötzi v letu 1991, smo se mnogi Slovenci, v domovini in razseljeni po svetu, spomnili na našega sanjskega kralja Matjaža, ki spi pod visoko goro v pričakovanju svobodne Slovenije. Ta naj bi se že končno prebudil in nam s svojo vojsko prikoral na pomoč v boju za slovensko osamosvojitve, ki se je dogajala prav v tistem času. Zaradi izredno toplega poletja leta 1991 se je sneg toliko otopil, da so planinci v Otztal Alpah na Tirolskem našli mumijo 5300 let starega ledenega moža. Imenovali so ga Oetzi.»

Petr Jandacek, ki je po rodu Čeh in živi v ZDA, je v izobraževalne namene v risanki poosebil Oetzija. Na podlagi študij in te risanke je Jožica

opisno prikazala Oetzija v zgodbi Potovanje skozi čas. Potovanje skozi čas je zgodba o kovaču, ki je koval bakreno orodje in orožje za kralja Matjaža. Kovač Zaplata in njegova družina nam približata dogodke iz življenja naših davnih prednikov: kje so živeli, kaj so delali, jedli, v kaj so verovali, kaj so čistili, česa so se bali. Zaplata, junak Jožičine povesti, je bil opremljen kot Oetzi, ki so ga našli 5300 let kasneje. Ob osamosvojitvi Slovenije leta 1991 smo se Slovenci zavedli, da resnice, s katerimi smo rastle, ne veljajo več. Neskončno vprašanj se je pojavilo. Smo Slovenci prvotni prebivalci srednje Evrope? So naši predniki živeli tu z Oetzijevo družino pred 5300 leti?

Je Oetzi Slovenec? Je Oetzi ralj Matjaž, ki v gori spi? Je Zaplata Oetzi?

Slovensko zgodovino so nam doslej pisali romanski, germanski in slovanski vladarji, ki so nas

hoteli zaznamovati zase; zanikali so naše bistvo in nas istovetili s seboj v upanju, da bomo postali del njihovega naroda, njihove kulture, zgodovine in države. Tako so nam lažje vladali, nas ogrožali in izkoriščali. Slovenski zgodovinarji so v preteklosti pogosto (in nekateri še celo danes) navajali zgodovinske vire tujcev, ko so pisali slovensko zgodovino. Slovenci smo pogosto ponavljali Cankarjeve besede: Narod si bo pisal sodbo sam. Če ne, jo bodo drugi, tako kot njim pristoja. To velja tudi za zgodovino. Odkritja zadnjih let silijo narode, da preverijo, kaj se je pisalo o njihovi poti skozi čas. Menjajo se vladarji in meje držav. Ljudje iščejo svoje korenine. Avstralski Aborigini iščejo ostanke svojega plemenskega jezika, kulture, ozemlja. Do zdaj je veljalo, da so se Slovenci naselili v naših krajih v osmem stoletju. The Timetables of History piše: The Slovene settle in Carniola in 788). So Slovenci bili tako sposobni, da so organizirali vzorno demokratično državo Karantanijo takoj po prihodu? Od kje so prišli Slovenci? Kam so odšli prvotni

prebivalci? Kakšen jezik so govorili, kakšne obrede so imeli? Izkopanine in zapiski pričajo, da so na področju današnje Slovenije neprekinjeno živeli ljudje iste kulture. Sledovi naših skupnih srednjeevropskih "venetskih" prednikov so jasno prepoznavni v govorici in jeziku, v medsebojni podobnosti in genetiki, najdemo jih v imenih krajev, ljudi in starodavnih zapisih. Slovenci prvič sami odkrivamo, kako smo potovali skozi čas. Jožičina povest je pomemben korak na tej poti. Narod, ki pozna sebe in svoje korenine, je močnejši in bolj sposoben ohraniti svojo samobitnost. Predstavitel knjige je bila 10. marca 2004, ob 18. uri v dvorani Svetovnega sloveskega kongresa (nad Namo in SIM) v Ljubljani.

Hvala Jožica, tvoja zgodba me vodi v razmišljanje. Daje mi tudi upanje, da se Slovenci ne bomo utopili v evropski zvezi.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

Zahvala

Najprej prisrčen in hvaležen pozdrav. Pišem v imenu moje žene Fanči Čuk, sestre pokojnega Jožeta Zigmara, ki je umrl v Avstraliji lani 26. novembra, pokopan pa je bil 5. decembra. Moja žena se je z njim dopisovala do pred par leti. Potem so se zaradi napredovanja bolezni, kar se je videlo iz vsebine pisem, ti stiki prekinili in nismo nič vedeli o njem.

Ta molk je prekinil moj prijatelj iz šolskih let, ki živi v Avstraliji in je naročen na revijo Misli, katero urejate Vi. Zato se Vam v imenu svojcev iskreno zahvaljujem za objavo osmrtnice. To je za nas tudi edino sporočilo, da Jožeta ni več. Spomnili smo se ga s sveto mašo v domači župnijski cerkvi v Slavini in naj v miru počiva.

Prijatelj Jakob Čuk živi že približno 40 let v Avstraliji. Vseskozi si redno dopisujeva. Pred par dnevi mi je poslal izrezek iz Misli in del revije s sliko cerkve svetega Cirila in Metoda in na desni strani vaš naslov. Upam, da je pravilen. Čutim dolžnost, da se Vam v imenu vseh, ki jih omenjate v osmrtnici, zahvalim. Morda je imel pokojni Jože pred smrtjo še kakšno željo, da jo sporoči svojcem?

Brat Franc je na domu, ima kmetijo in ni poročen. Sestra Darinka je delala v Vipavi v Zavodu in je v pokoju. Ima štiri odrasle otroke.

Sestra Fanči – moja žena, imava tri odrasle otroke.

Oba sva upokojena. Živelimo v Postojni, sedaj pa smo že tri leta v Kočah, kjer smo zgradili nov dom.

Vas se dobro spominjam z Brezij, kamor vsako leto poromamo župljani dekanije Postojna. Vaši pozdravi in nagovori so bili polni energije za vse dobro. Tudi Vaše pismo iz Avstralije v Družini sem prebral. Verjetno dobro poznate mojega brata Silvestra Čuka, urednika revije Ognjišče in nečaka patra Marjana Čuka, ki je na Tromostovju. Duhovne žlahte ne manjka.

Danes je cvetni petek, kmalu bo velika noč. Zunaj okrog hiše cvetijo zvončki, trobentice, narcise in forzijice. Vse to je naravnano na veselo in doživeto veliko noč in, da bi Kristusova luč vedno svetila nad nami. To želim Vam in vsem rojakom, za katere skrbite in se velikodušno razdajate. Vesel velikonočni pozdrav!

Jurij Čuk, Slovenija

Dragi pater Hugo iz Venezuele, prebrala sem Misli in tako tudi vaš članek, kjer ste opisali vaše neprijetno srečanje z roparji. Zelo me je pretreslo. Zato Vam po Mislih pošiljam 50 dolarjev. Saj ni veliko, toda upam, da Vam bo malo pomagalo. Obenem vam želim vesele in blagoslova polne velikonočne praznike.

Lep pozdrav iz Melbournu.

Paula